

ציידי הארנב

(ארנבות וביצים צבעוניות הן בין המסמלים המסורתיים של חג הפסחא הנוצרי, הנופל בערך בזמן פסח שלנו. הביצים הצבועות הן מקובלות בכל ארצות המערב, ואופן הצביעה והציורים השונה משתנים מאזור לאזור.)

"במה נשחק הלילה?" שאלה חנה, הבובה ההולנדית, כשהבית נהיה שקט והבובות ידעו שכולם כבר ישנים.

רני סמרטוטני רצה בדיוק להציע משהו כשפידו הכלבלב, שישן לפעמים בסל בחדר הבובות, התחיל לנהום. כל הבובות הסתכלו עליו. פידו עמד על רגליו, כאשר אוזניו זקופים, כמה שרק אוזני כלבלב הרכים יכולים להיות זקופים.

"הוא חלם על משהו!" אמר רני סמרטוטני. "לא, לא חלמתי" ענה פידו "שמעתי איזשהו רשרוש כמו 'קרצ', 'קרצ' ברור לגמרי, כמו שאני שומע אתכם עכשיו."

לך לצאת החוצה אבל אל תעמוד אחר כך ליד הדלת ואל תנבח שניתן לך להיכנס חזרה, כפי שאתה עושה בדרך כלל. אנחנו מתכוונים

לשחק ויתכן ולא נשמע אותך. תוכל לישון בסככת הגן אחרי שתבדוק את הרעשים."

ברגע שהבובות פתחו את הדלת, פידו התחיל לרוץ על הדשא תוך נביחות קלות. הוא עבר את הגינה, רץ סביב סככת הגן ואז חזר לכוון הבית.

רני סמרטוטני ודוד

קלאם עמדו ליד הדלת, והבובות הציצו מעל כתפיהם, כשמשהו בא בקפיצה דרך הדלת, פגע ברני סמרטוטני ובדוד קלאם ודחף אותם

"מאין בא הרעש, פידו?" שאל רני סמרטוטני כשראה שהכלבלב באמת ער לגמרי. "מאיפשהו בחוץ" ענה פידו "ואילו יכולתי לצאת בלי להעיר את הגדולים הייתי רץ לשם לראות מה זה. אולי מוטב שאנבח!"

"בבקשה, אל תנבח" קרא רני סמרטוטני כשהוא שם את הזרוע הרפה שלו מעל אפו של פידו "תעיר את כולם בבית. אולי נפתח דלת או חלון וניתן לך לצאת, אם אתה חייב לצאת."

"הייתי רוצה שתעשו זאת. הקשיבו! הנה זה שוב 'קרצ', 'קרצ', מה זה יכול להיות?" "תכף תוכל לראות" אמר רני סמרטוטני "ניתן

סוס העץ. פידו ייבב וילל כי לא יכול היה להגיע לארנב ולנשוך אותו. "תתבייש, פידו" קראה רותי סמרטוטי "ראה

איך הארנב המסכן רועד מפחד. "הוא לא היה צריך לבוא הנה ולהרעיש, אם אינו רוצה שארדוף אותו" אמר פידו. "למה לא נשארת ביער או בשדה, שם בעצם מקומך?" שאל רני סמרטוטי את הארנב. "באתי להביא כמה ביצי פסחא" ענה הארנב בקול דקיק.

על הבובות האחרות. כל הבובות נפלו בערמה אחת גדולה על הרצפה. מפליא שהרעש לא העיר את אבא ואת הגדולים האחרים, כי בדיוק כשהבובות התחילו להתיר את הסבך ולהיפרד זו מזו, פידו בא בקפיצה גדולה והפך אותן שוב. פידו לא נבח יותר כשעבר את הדלת. "לאן הוא הלך?" שאל כשיכול היה לנשום שוב. "מה זה היה?" שאל רני סמרטוטי בתשובה. "ארנב!" קרא פידו "הוא רץ ישר הנה, אני מריח את עקבותיו!" "אנו מרגישים אותם" צחק רני סמרטוטי. "לא אוכל להגיד לך לאן הוא הלך" אמר דוד קלאם "אבל אני בטוח שהוא עבר בדלת לתוך הבית." אף אחת מהבובות לא ידעה לאיזה חדר נכנס הארנב. אחרי הרבה רחרוח פידו עקב אחרי הארנב עד חדר הבובות, עם כל הבובות רצות אחריו. שם ראו את הארנב מסתתר אחרי

בא והפחיד אותי."
עכשיו הארנב התחיל ללכת אל הסככה
כשפידו וכל הבובות אחריו. הם מצאו את הסל

ובאמת ארבע ביצים היו סדוקות.
"עכשיו ארוץ הביתה ואצבע עוד אחדות. זה
ייקח רק כמה דקות. אז כשאחזור, פידו, אל
תנבח עלי!"
"לא אנבח, אני מבטיח" ענה פידו.
"אולי אוכל ללכת איתך ולראות איך אתה

"ארנב פסחא!" קראו כל הבובות ורקדו סביב
תוך מחיאות כפיים "ארנב פסחא!"
"טוב!" היה הדבר היחידי שפידו יכול היה
לומר כשהתחיל לנענע בזנבו.
"אתה יכול לצאת עכשיו מהמסתור שלך,
ארנב הפסחא" אמר רני סמרטוטני "פידו לא
יפגע בך עכשיו, כשהוא כבר יודע. נכון,
פידו?"
"באמת שלא אפגע בך" ענה פידו "אני
מצטער שרדפתי אחריך. עכשיו אני נזכר
שראיתי סל כלשהו בסככת הגן. הוא היה
שלך?"
"כן, הוא היה מלא ביצי פסחא צבעוניות עבור
הילדה הקטנה שגרה כאן" אמר הארנב.
כשארנב הפסחא הבין שפידו והבובות הם
ידידים שלו, יצא מאחורי סוס העץ וקפץ על
הרצפה.
"אני חייב ללכת ולבדוק האם לא נשברו
אחדות מהביצים. אחרת אצטרך לחזור
הביתה ולצבוע כמה נוספות. בדיוק עמדתי
להכין קן יפה ולשים בו את הביצים, כשפידו

אף פעם שזה פידו והבובות שהכניסו אותי הנה."

ועם רני סמרטוטני בראש, רצו עכשיו כולם לחדר הבובות והביטו איך ארנב הפסחא מכין

קן יפהפה ושם בו את הביצי הפסחא. קשה לתאר את הפתעתה של צילה כאשר היא באה לבקר את הבובות בבוקר, ומצאה את המתנה היפה של ארנב הפסחא. "איך יכול היה הארנב להיכנס

הנה, בלי להעיר את פידו?" צחקה. פידו, כשהוא מעמיד פנים של ישן, פתח עין אחת וקרץ לרני סמרטוטני מעל דופן הסל שלו.

ורני סמרטוטני חייך חזרה לפידו, אבל לא אמר מילה.

צובע את הביצים?" שאל רני סמרטוטני. "תוכל, אם אתה יודע לרוץ מהר" ענה הארנב, והם רצו מעבר לגינה ודרך חור בגדר, כששורה ארוכה של בובות נמשכת אחריהם. כשהגיעו לביתו של ארנב הפסחא מצאו את אמו הארנבת והרבה ארנבונים קטנים שפעם יגדלו ויהיו ארנבי פסחא, כמו אמא ואבא. ארנב הפסחא סיפר להם על ההרפתקה שלו וכולם פרצו בצחוק גדול כשהבינו כי הכל הסתיים בטוב. ואז הארנב שם ארבע ביצים למים רותחים ובינתיים, כשאלה התבשלו, הוא הכין צבעים יפים.

כשהביצים היו כבר קשות הוא טבל אותן בצבע ואחר כך צייר עליהן פרחים יפים. כשהכל היה מוכן הוא שם אותן בסל ועם הבובות הרצות לידו חזרו כולם הביתה. "למה שלא נעשה את הקן ישר בחדר הבובות?" הציע רני סמרטוטני.

"זה רעיון נהדר! אז הילדה הקטנה תתפלא ותתפלא איך יכולתי להיכנס לחדר הבובות בלי להעיר את אנשי הבית! היא לא תחשוד